

Warszawa, 8 czerwca 2022 r.
KL/228/109/PP/2022

Pan
Artur Soboń
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

uwzględniając zgłaszane przez firmy członkowskie Konfederacji Lewiatan postulaty pilnej korekty przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie składania oświadczeń określonych w art. 26 ust. 7a ustawy CIT, zwracam się z prośbą o uwzględnienie przedstawionego w załączonym piśmie postulatu. W szczególności, zgodnie z uzyskanymi informacjami, Ministerstwo Finansów przekazało stanowisko do Lubelskiego Urzędu Skarbowego stanowisko, iż formularz WH-OSC może być składany tylko dwukrotnie zgodnie z przedstawionymi wątpliwościami interpretacyjnymi. Stanowi to ogromne zaskoczenie na rynku i wprowadzi duże perturbacje co do poboru i zwrotu podatku u źródła. Doradcy podatkowi oraz biznes przy interpretacji przepisów w zakresie podatku u źródła przyjęli, iż intencją ustawodawcy było umożliwienie płatnikom składanie oświadczeń WH- OSC przez cały rok podatkowy płatnika. Prosimy o bardzo pilne zajęcie stanowiska i odpowiedź.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Postulat Konfederacji Lewiatan w zakresie składania oświadczeń określonych w art. 26 ust. 7a ustawy CIT

Postulat Konfederacji Lewiatan w zakresie składania oświadczeń określonych w art. 26 ust. 7a ustawy CIT

Oświadczenia Płatnika (WH-OSC) - art. 26 ust. 7a ustawy CIT

Obecny stan prawny

Zgodnie z art. 26 ust. 2e ustawy CIT, jeżeli łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1 na rzecz podmiotu powiązanego, przekroczyła w roku podatkowym obowiązującym u wypłacającego te należności łącznie kwotę 2 000 000 zł na rzecz tego samego podatnika, osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne będące przedsiębiorcami są obowiązane jako płatnicy pobrać, z zastrzeżeniem ust. 2g, w dniu dokonania wypłaty zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat według stawki podatku określonej w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub art. 22 ust. 1 od nadwyżki ponad kwotę 2 000 000 zł.

Wobec tego, płatnicy od nadwyżki ponad kwotę 2 000 000 zł są zobowiązani stosować podstawowe stawki podatków u źródła właściwe dla danych należności z pominięciem zwolnień lub stawek preferencyjnych. Tym niemniej, ustawodawca przewidział wyjątek w tym zakresie, wskazany w art. 26 ust. 7a ustawy CIT.

Zgodnie z art. 26 ust. 7a ustawy CIT, przepisów ust. 2e ustawy CIT, nie stosuje się, jeżeli płatnik złożył oświadczenie, że:

- 1) posiada dokumenty wymagane przez przepisy prawa podatkowego dla zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 2) po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w ust. 1, nie posiada wiedzy uzasadniającej przypuszczenie, że istnieją okoliczności wykluczające możliwość zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Na podstawie powyższego przepisu płatnik jest zobowiązany do złożenia oświadczenia, że wszystkie przesłanki zastosowania zwolnienia z podatku u źródła lub preferencyjnej stawki zostały spełnione (**Oświadczenie płatnika**). Należy zaznaczyć, że takie oświadczenie składa się w stosunku do konkretnego podatnika.

Zgodnie ze znowelizowanym art. 26 ust. 7c ustawy CIT, oświadczenie płatnika składa się nie później niż do dnia wpłaty podatku za miesiąc, w którym doszło do przekroczenia kwoty określonej w art. 26 ust. 2e, ustawy CIT. Jest to tzw. **oświadczenie pierwotne**.

Zgodnie z art. 26 ust 7 f ww. ustawy, jeżeli płatnik złożył oświadczenie pierwotne, a następnie dokonuje na rzecz podatnika, którego dotyczyło to oświadczenie, dalszych wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1, płatnik może nie stosować ust. 2e do momentu

upływu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono to oświadczenie. W tym jednak przypadku, zgodnie z art. 26 ust 7g, płatnik, w terminie do 7 dnia następującego po miesiącu, w którym upłynął okres ważności oświadczenia pierwotnego, składa oświadczenie, że w momencie dokonania dalszych wypłat należności:

- 1) posiadał dokumenty wymagane przez przepisy prawa podatkowego dla zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 2) po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w ust. 1, nie posiadał wiedzy uzasadniającej przypuszczenie, że istniały okoliczności wykluczające możliwość zastosowania stawki podatku, zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w szczególności okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6.

Powyzsze oświadczenie z art. 26 ust. 7g można określić jako **oświadczenie następcze**.

Wątpliwości interpretacyjne:

Należy zauważyć, że literalna wykładnia art. 26 ust. 7b i 7g ustawy CIT może prowadzić do wniosków, że:

- oświadczenie pierwotne z art. 26 ust. 7b można złożyć tylko raz, do dnia wpłaty podatku za miesiąc, w którym doszło do przekroczenia kwoty 2 mln zł. Po tej dacie złożenie oświadczenie nie jest możliwe, nawet jeśli płatnik chciałby zastosować tę instytucję do płatności przyszłych, po otrzymaniu wszystkich dokumentów potwierdzających możliwość zastosowania preferencyjnej stawki podatku albo zwolnienia;
- oświadczenie następcze z art. 26 ust. 7g można także złożyć tylko raz, bo art. 26 ust. 7f odnosi się do dwóch miesięcy po złożeniu oświadczenia pierwotnego. Skoro oświadczenie pierwotne można złożyć tylko raz, to brak poboru podatku na bazie oświadczenia następczego może także wystąpić tylko jednorazowo (za okres do niepełnych trzech miesięcy).

Przyjęcie powyższej wykładni oznaczałoby, że w płatnik pomimo gotowości do składania oświadczeń, nie mógłby zastosować tej instytucji:

- i) dla wypłat przyszłych, w przypadku, gdy otrzymał dokumenty potwierdzające możliwość zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku w trakcie roku po przekroczeniu limitu 2 mln (z uwagi na upływ terminu, o którym mowa w art. 26 ust. 7b),
- ii) dla wypłat przyszłych, dokonywanych po okresie upływu ważności oświadczenia następczego, o którym mowa art. 26 ust. 7g.

Taka wykładnia stoi w oczywistej sprzeczności z celem wprowadzenia tych przepisów.

Postulat objaśnień:

Biorąc powyższe pod uwagę zwracam się z prośbą o potwierdzenie, że na bazie istniejących przepisów w drodze wyjaśnień:

- 1) w przypadku, gdy na moment przekroczenia limitu 2 mln zł płatnik nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi możliwość zastosowania preferencyjnej stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, stosuje stawkę podstawową, natomiast może złożyć oświadczenie płatnika w okresie późniejszym, po otrzymaniu dokumentów od płatnika, w tym przypadku zastosowanie wyłączenia byłoby stosowane do płatności przyszłych tj. dokonanych po dniu otrzymania dokumentów.

Przykładowo:

Płatnik wypłaca odsetki z tytułu pożyczki na rzecz podmiotu powiązanego banku z siedzibą w Niemczech. Odsetki płatne są kwartalnie odpowiednio: na koniec stycznia, maja, sierpnia i listopada.

Limit 2 mln został przekroczony w styczniu. Płatnik na moment wypłaty nie dysponował dokumentacją potwierdzającą możliwość zastosowania zwolnienia z opodatkowania, dokumenty te wpłynęły w maju i potwierdzają możliwość zastosowania zwolnienia z podatku u źródła na podstawie polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Powyższe oznacza, że:

- a) odsetki zapłacone w styczniu powinny zostać opodatkowane stawką wst 20%,
- b) płatnik, po otrzymaniu dokumentów, może złożyć oświadczenie pierwotne w maju przed dokonaniem płatności, i na tej podstawie zastosować zwolnienie do wypłaty odsetek dokonanej w maju,
- c) do wypłaty w sierpniu płatnik może stosować dalej zwolnienie z podatku – w terminie do 7 września powinien złożyć oświadczenie następcze potwierdzające zastosowanie zwolnienia,
- d) do wypłaty dokonanej w listopadzie płatnik również może zastosować zwolnienie z podatku – w tym przypadku, do 7 grudnia powinien złożyć kolejne oświadczenie następcze potwierdzające zastosowanie zwolnienia.

Postulat de lege ferenda

Biorąc pod uwagę duże skomplikowanie systemu składania Oświadczeń płatnika postulowana jest zmiana legislacyjna prowadząca do sytuacji, w której:

- 1) oświadczenie pierwotne płatnik składa tylko raz w roku, w terminie nie później niż do dnia wpłaty podatku za miesiąc, w którym doszło do przekroczenia kwoty określonej w art. 26 ust. 2e. - zgodnie z obecnym brzemieniem art. 26 ust. 7b.
- 2) Płatnik ma możliwość złożenia oświadczenia pierwotnego w późniejszym terminie, z zastrzeżeniem, że oświadczenie dotyczy wypłat przyszłych wskazanych w oświadczeniu.

- 3) W przypadku dalszych wypłat w trakcie roku płatnik składa jedno oświadczenie następcze po zakończeniu roku podatkowego, w terminie 30 stycznia roku następnego. W oświadczeniu następczym płatnika potwierdza możliwość zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania dla wszystkich wypłat dokonanych w trakcie roku, co do których zastosowano stawkę preferencyjną lub zwolnienie z podatku.

Takie rozwiązanie wyeliminowałby wątpliwości interpretacyjne, jak również umożliwiłoby zmniejszenie ilości obowiązków raportowych dla płatników, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że oświadczenie płatnika składane są przez osoby wchodzące w skład zarządów spółek. Takie działanie ułatwiłoby również pracę po Krajowej Administracji Skarbowej.

Konfederacja Lewiatan KL/228/109/PP/2022

